

ÉVKÖZI 10. VASÁRNAP

A év

1- 6 oldal

Olv.: Oz 6,3-6 – Róm 4,18-25 – Mt 9,9-13

Máté meghívása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******Két kicsi gyermek keresztelése***

Isten hozta a Testvéreket! Jó helyen vannak. Hiszen minden egyes alkalommal, amikor ide jövünk, az Istennel találkozhatunk, meg egymással. Ennek a találkozásnak egyetlen feltétele van: található-e a szívünkben irgalom, mert

*Jézus üzenetének lényege az irgalom!
Az, hogy az Isten irgalmas hozzánk!*

Gondoljunk erre. Azt hiszem Nitsche mondta, de nem biztos, hogy: “Istennek az a dolga, hogy megbocsátsa, azért Isten.” Isten nem azért bocsát meg, mert Nitsche úgy gondolja, hogy ez a dolga. Isten azért bocsát meg, mert Isten, nekünk meg tőle kellene megtanulni, mit jelent az, hogy egymáshoz tartozunk. Ez csak abban az esetben lehetséges, a szeretetünk csak abból nőhet ki, ha irgalmasok vagyunk egymáshoz.

Ezen a mai vasárnapon egy rövidke mondatot hallunk Jézustól, - egy vámosnak mondja: - “Kövess Engem!” Valójában a keresztyénység meghívásáról, vagy a keresztyénségre való meghívásról van szó és ez nem pályaválasztás, hanem hivatás. Ma mindenkit hívunk arra, hogy keresztyén legyen, de különösképpen is két család felé fordulunk, akik kicsi gyerekeiket ide hozták. Őket hívja Jézus, ezt a két kicsi gyereket, mert azt akarja, hogy az ő gyermekeiként éljék az életüket ebben a világban.

.../ Szülők nevei.../akarjátok-e, hogy gyermekeitek..../ név/ Krisztushoz tartozzon és a keresztyén közösség tagja legyen?Válaszok: akarjuk.

Akarjuk mi is ezt, hogy jó keresztyén emberekként biztosítsunk egy olyan légkört ebben a világban, amelyben az ember valóban Isten gyermekeként élhet. Ehhez kérjük most az Isten segítségét a bűnbánatban.

Könyörögjünk

Istenünk, minden jó tőled származik. Add meg kérünk, hogy sugallatodat követve helyesen gondolkodjunk és irányításoddal a jót meg is valósítsuk a mi Urunk, Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Nagyon színes a mi közösségünk. Kicsinyek, felnőttek, idősek gyülekezünk itt össze vasárnapról-vasárnapra, mert hallottuk a hívást. Szeretnénk Isten gyermekeként élni. Ez a mai vasárnap azért nagyon fontos, mert rendkívül lényeges szempontokat hallunk ezzel kapcsolatosan.

Kezdjük mindjárt ezzel a képpel, amit hallottunk. Jézus Máténál vendégeskedik, aki vámos volt és ahogy hallottuk, bűnösök is voltak ott. Az írástudók, meg a farizeusok ezen botránkoztak. Vámosok a zsidók szerint megvetett emberek voltak, mert kollaboráltak a rómaiakkal a nép kárára természetesen és a maguk hasznára. A bűnösöket meg bűnösöknek tartották az emberek. Mit keresnek ezek Jézus körül. Ha Jézus valóban az, akinek mondja magát, akkor ez összeegyeztethetetlen.

Jézus egy rendkívül fontos üzenetet mond, aminek értenünk kell a lényegét. Mindenesetre szó sincs arról, amit az írástudók, meg a farizeusok gondoltak, mert Jézus semmi rendkívülit nem tett. Hiszen ha igaz az, hogy Én és az Atya egy vagyunk és ha igaz az, hogy Jézus azért jött, hogy nekünk megmutassa az Istent, kinyilatkoztassa nekünk, hogy milyen az Isten, akkor semmi rendkívülit nem tett. Legföljebb arról van szó, hogy az írástudóknak, meg a farizeusoknak, - akik magukat büntelennek tartották, igaznak tartották, tisztának, - teljesen hamis fogalmuk volt az Istenről. Ezért botránkoztak.

Jézus üzenetének a lényege az irgalom, ahogy mondtam a szentmise bevezetőjében. Jézus arról az Istenről hozott nekünk üzenetet, aki irgalmas! Ez a fogalom sokkal, de sokkal fontosabb, mint ahogy azt mi, úgy általában gondoljuk. Egyszerűen azért, mert az *irgalomból élünk mindannyian*.

Most figyeljünk arra a megállapításra, amit tesznek ezek a magukat büntelennek, igaznak tartó emberek. Nagy tévedésben vannak. Abban a tévedésben élik a mindennapjaikat, hogy ők közel vannak az Istenhez és az ő életvitelük tiszteletet érdemel. Jézust ők el sem fogadták. Gondoljunk csak arra, amikor Jézus elkezdi működését, rögtön egy ilyen felhangot ütnek meg: "Jöhet-e valami jó Názáretből, Názáretből, a pogányok vidékéről?" Mit akar ez a Jézus, aki egy szegény kétékezi munkás? Mit akar itt, ebben a világban ez a Jézus, aki mindig a legkisebbek felé fordul. Ez a Jézus megkülönböztetést tesz ember és ember között. Az Ő szemében mi írástudók, meg farizeusok nem is számítunk.

Természetesen nagyon izgalmas a kérdés, mert Jézus nem azért vitázik az írástudókkal és a farizeusokkal, mert jól élnek és gazdagok, hanem mert a gazdagnak sokkal nagyobb a kísértése, hogy úgy gondolja, hogy nincs is szüksége az Istenre.

Jézus nem azért fordul szeretettel a kicsinyek, meg a szegények felé, mert csupán elesettek, hanem azért, mert a kicsiny meg az a valaki, akinek alig van lehetősége az életre. Valamiképpen ez határoz meg mindent, mert

Jézus üzenetének a lényege az, hogy mi emberek egyformák vagyunk.

Mégpedig egyformák vagyunk a bűnben.

Senki sem mondhatja magáról, hogy büntelen.

Senki sem mondhatja magáról, hogy igaz.

Éppen ez volt a farizeusok tévedése. Mit jelent az, hogy mindannyian bűnösök vagyunk? Éppen a kicsi gyerekekkel beszélgettem erről a kérdéstről. Jövő szombaton lesznek elsősáldozók néhányan ebből a kicsike közösségből, tíz egy-néhan. Értsék meg, hogy mi a bűnnek a lényege. Megfogalmazták ők maguk. *A bűn azt jelenti, hogy az ember csak magára gondol.* A farizeusok, meg az írástudók bűne az volt, hogy ők megtehették, hogy csak magukra gondoljanak. Mindenük meg volt e világi értelemben. Borzasztó nagy kísértés. A kicsinyek, a szegények, a kiszolgáltatottak megint csak magukra gondoltak,

hiszen semmi lehetőségük nem volt ebben a világban. A bűn, legyen az jólétben élő, legyen az szegény, kiszolgáltatott, elesett, mindegyik esetben arról van szó, hogy

*az ember csak magára gondol.
Jézus pontosan ezt akarja a gondolkodásunkban megváltoztatni,
mert ez nem az életet szolgálja.*

Ha most ezt a kérdést jobban meg akarjuk érteni, akkor nekünk egy picit nehezebb a helyzetünk, mint az ókorban élő embereknek, mert mi egy pluralista társadalomban élünk. Ebben a pluralista világban kötelező morális elvek nincsenek, mert ez a világ többet tételez föl az emberről, mint amire az ember képes. Ez a világ azt tételezi föl az emberről, - ez egy kicsit a demokrácia hazugsága is, - hogy az ember képes az értékeket érteni, megragadni és azok szerint élni. Egyébként ez a pluralista szemlélet azt jelenti, hogy sokkal megértőbbek legyünk mindenki iránt, akkor is, ha rosszat tett, akkor is, ha bűnt követett el. Bocsánat, bűn - már nem is használjuk ezt a fogalmat, ez a fajta gondolkodás ezt a fogalmat szinte kitörölte a tudatából.

Mi az, hogy bűn? Régen az emberek életét meghatározta, hogy bűnt követ el, vagy nem. Persze ilyen, hogy nem, az senkinél sem igaz. De a bűnt, ha elkövette, az az egész életét érintette. Ma ez a fogalom mintha más lenne. A pluralista társadalomban, a szabadelvű gondolkodás világában mást szoktunk mondani. Azért ebben a világban is vannak bizonyos elvárások emberek között, egymással szemben, csak hogy hol a garancia? Mire lehet hivatkozni, hogy ezeknek az elvárásoknak az ember megfeleljen. Az ember, aki állandóan abban a kísértésben él, hogy csak nekem, csak az én elgondolásom igazolódjon. Ha nem úgy él, ahogy mondjuk a társadalmi elvárások úgy, ahogy mégis csak bent vannak a levegőben, akkor egyszerűen arról van szó, hogy nem megfelelő a viselkedése. Maximum idáig jutunk el.

Nem egyszerű a mi korunkban érteni ezt a kérdést. Mit jelent az, hogy az ember ember. Vagyis nincs köztünk ebben különbség. Mindannyian gyarlók és esendők vagyunk, önmagunk áldozatai bizonyos értelemben, a vágyaink, a kívánságaink, a programjaink, a célkitűzéseink miatt. Ebből a világból nekünk nehezebb kiemelkedni, mint Jézus korában volt az embereknek, akár még ilyennek is, mint a vámos, vagy a másik társának, a Zakeusnak.

Bár ez is egy izgalmas történet. Azt hallottuk, hogy Máté ült. Jézus ott ment el és ő csak ült, mást nézett, nem Jézust, a pénzt nézte az asztalon. Egy másik vámosról is hallottunk az evangéliumban, Zakeusról. Ő látni szeretne volna Jézust és Jézus találkozott is vele. Ő szeretett volna Jézussal menni, de Jézus azt mondta, nem. Minő érdekes, Máté pedig nem akart Jézusra nézni és őt meg szólítja: "Jöjj."

Nem egyszerű Jézus magatartása. Ezekkel a kis gesztusokkal Jézus valami nagyon fontosat akar nekünk mondani. Mégpedig azt, - és ez a döntő - hogy nekünk, akik ebben a világban élünk, valamiképpen gyermekeknek kell maradnunk. Félre ne értsék. Az ember, amikor felnőtt ebben a világban, elhagyja atyját, anyját és él egy életet, sőt kíváncsi, hogy leváljon az ember a családról és élje a maga életét, bár megmarad a családi kapcsolat valamilyen szálon. A keresztyén gondolkodás szerint az ember mindig maradjon meg Isten gyermekének.

“Ha olyanok nem lesztek, mint a gyermek, nem mentek be a mennyek országába.”

Itt nem arra kell gondolni, hogy a gyerek ártatlan. Nem ártatlan sajnós a gyerek. Félre értjük a gyerek nyitottságát. Félre értjük a gyerek természetességét, a gyerek teljes ráhagyatkozását a szüleiére, a felnőttekre. Ez még nem jelent ártatlanságot. Az ártatlanság más fogalom. Itt Jézus ebben az esetben az Istenre hagyatkozásról beszél. Az ember akkor is, ha e világi értelemben felnőtt, az Istennel való kapcsolatában gyermek maradjon. Gyermek kell, hogy maradjon. “Ha olyanok nem lesztek, mint a gyermek...” - akkor nincs közünk az Istenhez, nincs közünk egymáshoz. Ezt a ráhagyatkozást akarja Jézus tudatosítani velünk, hogy olyan természetesen tartozunk az Istenhez, mint ahogy a gyermek a szüleihez tartozik. *Bennünk él. Bizalommal van irántunk. Megkérdőjelezhetetlen a kapcsolata.*

Az írástudóknak, meg a farizeusoknak ez a bűne, hogy azt gondolják, ez az istenkapcsolat kiváltható. Kiváltható, holmi áldozatokkal, holmi égőáldozatokkal, holmi tizedekkel. Testvérek! Nem lehet ezekkel kiváltani az Istennel való kapcsolatunkat. “Nem kell Nekem ez,” - mondja az Isten. Üzeni már az Ószövetségben. Ti kelletek Nekem.

Az kell, hogy összetartozzunk, összetartozzatok Velem és összetartozzatok egymással. Ez az igazi áldozat!

Ezt nem értették a farizeusok. Azt hitték, hogy megvehető az Istennel való kapcsolat. Ez az , amit így szoktak mondani: “a farizeus”, pontosan azt jelenti, “bedobom az adómat az Istennek és utána az Isten ne szóljon bele az életembe”. Ó, nem! Nem! Bűntelennek gondolták magukat, igaznak gondolták magukat, jónak gondolták magukat másokkal szemben.

Testvérek!

Ezen érdemes nekünk is elgondolkodni pontosan egy ilyen világban, amilyenben mi élünk, mert azért mi is ezekben a látszatokban élünk. Szeretnénk magunkat jobbnak mutatni, mint amilyenek vagyunk. Olyan könnyen ítélkezünk. Bélyeget ütünk valakire. Ki is rekesztjük a köreinkből esetleg azt a másikat, mert úgy gondoljuk, hogy rossz, bűnös, vagy olyat tett, ami elítélendő. Ezzel azt fejezzük ki, hogy mi nem ilyenek vagyunk. Ki az, ó, ugyan...

Tehát rendkívül fontos ennek a kérdésnek a tisztázása. Meg kell szűnni ezeknek a kirekesztéseknek. Meg kell szűnni ezeknek az elhatárolódásoknak. Jézus ezt vállalja.

Vámosok, meg a bűnösök barátja.

Ezért mondja: “Nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek!”

Ez érthető volt az akkori világban. Akkor a beteg tisztátalannak minősült. A tisztátalan nem mehetett Isten elé. A beteg el kellett, hogy különüljön az emberi közösségtől. Jézus ezért mondja nekik: “A betegeknek kell az orvos.”

Ez az orvosság, hogy ő nem mehet az Isten elé? Ez az orvosság, hogy ti is elhatároljátok magatokat, nehogy megfertőzzön benneteket? Nehogy tisztátalanná váljatok ti is? Milyen gondolkodás ez? Nekik kell az orvos. Őket kell az Isten elé vinni! Őket kell magatokhoz közel engedni! Sőt, ti menjetek hozzájuk!

A másik, hogy nem az igazaknak jött hirdetni az igét, hanem a bűnösöknek, akik tudják azt

magukról, hogy igenis gyarlók és esendők, igen sokszor a maguk egyéni érdeke határozza meg mindent. Ezeken kell segíteni, ezeken az embereken. Azokon nem tud Ő sem segíteni, akik úgy gondolják, hogy ők igazak, ők tökéletesek, rajtuk az Isten se tud segíteni. Egy másfajta gondolkodásról van szó.

Testvérek!

Most, amikor ezt a két kicsi gyereket megkereszteljük, el kell gondolkodni. Őket meghívjuk a Jézussal való kapcsolatra. Meghívjuk őket az Isten szeretetközösségébe. Segíteni akarunk nekik abban, hogy fölnövekedjenek és ezt a fajta gondolkodást sajátítsák el:

Tudják azt, hogy senki sem tökéletes, ők sem.

Egyikünk sem.

De, de Isten irgalmas!

Ez azt jelenti,

hogy az Isten sohasem épít falat közte és köztünk.

Az Isten azt akarja,

hogy el ne higgyük mi emberek, hogy én jobb vagyok, mint a másik.

Ne foglalkozzunk ezzel a kérdéssel. Nincsenek falak köztünk emberek között. Mindannyian rászorulunk az Isten nagylelkűségére. *Sőt, az a hivatásunk, hogy nagylelkűek legyünk mi is egymás iránt.* Egy ilyen gondolkodásra hívjuk ezeket a kicsi gyerekeket, az ő családjaikat. Ezt a fajta gondolkodást szeretnénk, hogy elsajátítsuk mindannyian, akik magunkat kereszténynek tartjuk. Ha ez sikerül, akkor higgyék el a Testvérek, hogy változik a világ. A világ terhe a bűn. A világ terhe az, hogy csak magunkra gondolunk.

Az ember szeretetre születik. Tele van a világ szeretettel. Mindenki a szeretetet emlegeti. Valamiképpen ez közös, de hozzáteszik azt, hogy szerelem. Lehet, hogy ma szívesebben helyettesítik a szerelem szóval a szeretetet az emberek. Fölszabadultak, úgymond. Igen és akkor ez pontosan azt jelenti, hogy a gondolkodásunkban első helyen az ember van:

Az a másik ember nemcsak akkor fontos,

ha igaz, meg szerintem büntelen, meg tökéletes.

A másik ember minden helyzetben, minden körülmények között az első helyen van, akkor is, ha nem tökéletes és itt nem csak a családjunk tagjaira kell gondolni.

Az a másik ember akkor is az első helyen van, ha rosszat tett, és itt megint nem csupán a családjunkra kell gondolni.

Ez a gondolkodás csak az irgalomból nőhet ki!

Egy új világot csak az irgalomra lehet építeni!

Ez a két kicsi gyermek kerüljön egy új világba. Kérem a szülőket, hogy erre sokszor gondoljanak. Ők Isten gyermekei, mint ahogy az édesanyjuk és az édesapjuk is Isten gyermeke. Ez azt jelenti, hogy Istenhez tartozunk és egymáshoz tartozunk az irgalom jegyében. Most nyissuk meg azt a forrást, amely a keresztség forrása, így is mondhatom, az irgalom vize.

Keresztelés szertartása

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Legyünk nagyon óvatosak és kérjük az Isten kegyelmét, hogy megszabaduljunk az *álnokságtól*. Egy olyan világban, amilyen a miénk, nagy kísértése az embernek, hogy magát jobbnak és különbnek gondolja, mint amilyen a másik. Egy ugyanilyen kísértés, hogy senki se jobb nálam, akkor én is azt teszem, amit akarok. Nagy veszély ez a társadalomra. Nagy veszély ez minden közösségre. Kérjük az Isten kegyelmét, hogy megszabaduljunk az ilyen gondolkodástól. Mi Atyánk....

A szent olaj szertartása

Amikor mi elindulunk a templomból haza, akkor mindig Isten áldását kapjuk. Most ez a két kicsi gyerek sokkal hosszabb útra indul. Nem csupán hazamennek szüleikkel a családi otthonba, hanem Jézushoz csatlakoznak egy hosszú útra, reméljük hosszú útra, megadja nekik az Úr, hogy hosszú utat járjanak be. Hiszen az élet az Isten kezében van. Szerencsére ezt nem engedte át az embereknek. Őket most megerősítjük, hogy ezen az úton el ne fáradjanak.

Szent olajjal jelölöm meg őket. Ez arra figyelmeztet, hogy az ember igazi harca önmagával van, hogy az embernek önmagát kell legyőzni, az egész gondolkodását kell átalakítani, hogy ne magának éljen. El ne higgye azt, hogy magányos vándor. Közösén megyünk az úton és tekintetbe kell venni minden útitársat. Alkalmazkodni kell és elsősorban, legfőképpen jól tenni egymással. A szent olajjal való megjelölés erre szólítja fel őket. Az ókorban a sportolók használták az olajat. Ez egy ügyeskedés volt. Sok mindenre szükségünk van, hogy elegendő erőnk legyen a jóért való harcban. Elsősorban Isten segítségére.

Folytatódik a szentmise.

Könyörögjünk

Urunk Istenünk, a szentáldozás gyógyító kegyelme szabadítson meg minket minden rossztól és a bűneinktől és vezessen el minket minden jóra és az örök életre, Krisztus, a mi Urunk által. Amen

Szentmise befejezése, útravaló

Kedves Testvérek!

Induljunk el együtt és sokszor gondoljunk ezekre a kicsinyekre, és minden megkereszteltre, hogy ők a mi köreinkben teljes emberi életet tudjanak élni jóságban és szeretetben.

Áldás

+ A M E N +